

تحلیل ذینفعان در برنامه سازگاری با کم آبی در استان گلستان: استقاماتی برای ترویج کشاورزی

غلامحسین عبدالله زاده^۱ و محمدشریف شریف زاده^۲

۱- دانشیار، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران (abdollahzade1@gmail.com)

۲- دانشیار، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

چکیده

یکی از گزینه‌های اساسی پاسخگویی جامعه برای کاهش خطرات ناشی از تغییرات آب و هوایی و اثرات آن، سازگاری با تغییرات آب و هوا است. از آنجایی که برنامه سازگاری با کم آبی دارای ذینفعان مختلفی می‌باشند، شناخت این ذینفعان و تحلیل انتظاراتشان، تعیین‌کننده مهم موفقیت برنامه خواهد بود. این تحقیق با هدف تحلیل ذینفعان و شناسایی مداخلات برنامه‌ای در سطوح راهبردی، تاکتیکی و عملیاتی با تأکید بر برنامه سازگاری با کم آبی در استان گلستان نگاشته شده است. بحث گروه کانونی و مرور اسناد مرتبط (برنامه ملی سازگاری با کم آبی و برنامه اولیه سازگاری با کم آبی استان گلستان) جهت گردآوری اطلاعات مورد نیاز استفاده شده است و ماتریس علاقه - قدرت به منظور دسته‌بندی ذینفعان با توجه به قدرت تأثیرگذاری و سطح علاقه نسبت به برنامه استفاده شده است. چهار گروه ذینفع شناسایی شده شامل الف) مصرف‌کنندگان / آب‌بران، ب) مجریان / تنظیم‌کنندگان، ج) تدبیرکنندگان / تصمیم‌گیرندگان و د) تسهیلگران / تأثیرگذاران هرکدام دارای علاقه و قدرت متفاوتی بودند که لازم است ارتباط و تعامل بیش‌تری بین این گروه‌ها جهت پیشبرد برنامه سازگاری با کم آبی برقرار شود. به علاوه ۱۵ نیاز و انتظار مانند «استقرار داشبورد مدیریت یکپارچه منابع آب گلستان (بانک آمار و اطلاعات آب استان)»، «آموزش تخصصی بهره‌برداران کشاورزی در زمینه مدیریت بهینه مصرف آب» و «بهره‌گیری از ظرفیت اهداگران بین‌المللی برای توسعه طرح‌های سازگاری با کم آبی» شناسایی شد که به تفکیک چهار گروه ذینفع ذکر شده تحلیل شدند. در نهایت اقدامات مدیریتی برای سازگاری با کم آبی در استان گلستان ارائه شد.

واژه‌های کلیدی: تغییر اقلیم، آسیب‌پذیری، سازگاری، تحلیل ذینفعان